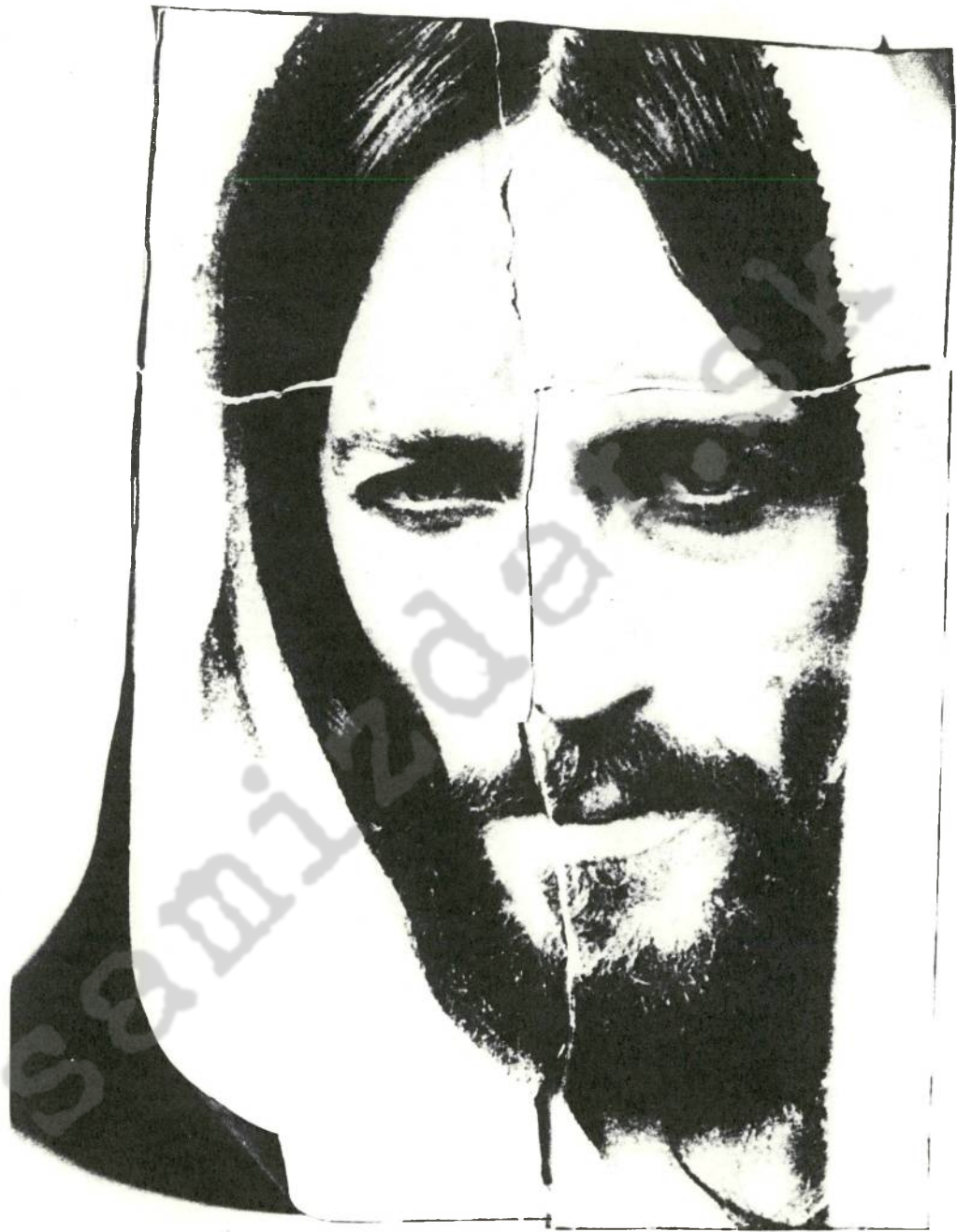

Samizdat.sk

PLÁTOK

Jan/87

ODPUŠŤ NÁM, ŽE TVOJA CIRKEV JE ROZDELENÁ.
DAJ NÁM ODVAHU VYKROČIŤ NA CESTU
ZMIERENIA.

ÚVOD

Bože, Tvoja múdrosť je nevyčerpateľná,
nevyspytateľné je Tvoje konanie,
nepredvídateľné sú Tvoje cesty.

Od Teba má všetko svoj začiatok,
skrze Teba má všetko svoj život,
v Tebe má všetko svoj cieľ.

Ty nás pobádaš, aby sme Ťa chválili,
lebo pre seba si nás stvoril
a nespokojnosť je v našom srdci,
kým nespočinie v Tebe.

/Sv. Augustín/

O Silvestri a Novom roku sa toľko pohovorilo a popísalo,
že keby som začal aj ja, určite by som niekoho opakoval.
Preto som sa rozhodol uverejniť modlitbu sv. Augustína,
ktorá možno s novým rokom nemá nič spoločné, ale veľa nám
v nom môže pomôcť...

PRECHÁDZKA ZA POSVÄTNÝMI ZNAMENIAMÍ

Dnes : Znamenie postojov I.

Snáď sa Vám bude zdať, že rozprávanie o posvätných znameniach je príliš rozvláčne a príliš teoretické. Opakujem však opäť, že teória má viesť k prehĺbeniu Vášho duševného života. Ak si pri našich bežných liturgických úkonoch ako napr. prežehnanie sa uvedomíme aspoň čiastočne poslanie toho ktorého liturgického úkonu, pocítíme vo svojej duši účinok, aký sme nikdy predtým nepoznali. Do nášho liturgického života vstúpi Ježiš, možno Vám to pomôže, aby ste si uvedomili jeho "zásahy" do nášho každodenného života v každodenných malých zázrakoch, ktoré už ani poriadne nevnímame.

Na úvod by som chcel ešte napísať, kde sú vlastne korene liturgických znamení. Prorok Izajáš vo svojich prorockých hovoroch: "Vy sa však budete volať knazmi Hospodínovými, vás pomenujú služobníkmi nášho Boha. Požívať budete bohatstvo národov a ich slávou sa budete chváliť" /Iz 61,6/, čím chcel potvrdiť, že Hospodín si praje, aby do jeho kráľovstva-Cirkvi prijalo ako klenot to najlepšie a najzdravšie z každej kultúry. Tak sa do kresťanstva dostala Aristotelova filozofia, kadidlo, stavanie chrámov atd. Korene liturgických znamení sú jednak v pohanskej, jednak židovskej tradícii. Sám Pán Ježiš pravdepodobne použil pri ustanovení Novozákonnej OBETY ako predlohu, rituálnu židovskú hostinu tzv. barachu. Pán Boh nás pozná, sv. Cirkev dal nám ľuďom, lenže čo kraj, to iný zvyk, preto Nebeský Otec necháva vo svojej Cirkvi slobodu, každý môže obohatiť jej liturgický život svojou kultúrou, aby sa v nej cítil ako v ojazstnom dome božom. Vatikánsky koncil priamo nariaduje, aby si zjednotení bratia pokiaľ možno ponechali svoju náboženskú kultúru. Dnes si teda pohovoríme o znameniach, ktoré boli prebrané zo židovskej a prakresťanskej tradície. Medzi liturgické postoje patrí: státie, kľáčanie, prostrácia, kráčanie, sedenie, úklony.

Znak státia

"Predstav si, že si sedel, odpočíval, alebo sa bavil rozhovorom, a tu by prišiel niekto, ku komu máš úctu a obrátil by sa k tebe, Ihneď by si povstal a vzpriamene by si počúval a odpovedal". Státie znamená predovšetkým, že sa vzchopíme a vzoberieme...spozorujeme. A konečne, že sme pohotoví, lebo kto stojí, ten môže hneď odísť. Môže bez meškania vykonať rozkaz, začať prácu. To je druhá strana úcty k Bohu. V kľačaní to bolo klananie, zotrvanie v klude, tu je bdelosť a činnosť. Takú úctu má pravý sluha, ozbrojený a pripravený bojovník. Je to postoj poslušného dieťaťa pred nebeským Otcom. Vstávame, keď zaznie radostná zvesť pri evanjeliu vo sv. omši. Stojí krstný otec, keď namiesto dieťaťa robí sľub vernosti viere. Stojí dieťa pri prvom sv. prijímaní, obnovujúc tento sľub. Stojá snúbenci, keď sa pred oltárom slovom vernosti spájajú v manželstvo... Niekedy človek nemôže kľačať, cíti sa pritom stiesnene. Tu pôsobí dobre státie - uvoľňuje. Ale poriadne státie! Na obidvoch nohách, bez opierania. Kolená rovné, nie nedbalo pokrčené. Státie vzpriamené a ovládnuté. V ňom sa modlitba pevne vzpriamuje a zároveň uvoľňuje, v úcte i v pohotovosti k činu. Toľko Romero Guardíni. Postoj státia pri modlitbe bol prebraný od židov. V knihe Ekleziastikus /Sir 50, 13/ sa uvádza, že knaz pri modlitbe "stál vedľa oltára a okolo neho veniec bratov, bolo to ako mladý cédrový sad na vrchu Libanonu". Matúš 6, 5 tiež uvádza : keď stojíte a modlíte sa... Sv. Ján Zlatoústý vidí postoj knaza ako "Prostredníka medzi Bohom a človekom". Knaz vôbec omrem sviatosti pokánia, pri všetkých sviatostiach stojí. Veriaci povstávajú pri začiatku sv. omše. Znamená to, že prichádza Kristus, náš Pán a Priateľ. Je tu zastúpený knazom, ktorý je jeho nástrojom, lebo ako sme si už povedali, cirkev má jedného knaza a tým je Ježiš. Veriaci povstávajú pri Slove Božom - evanjeliu. Znamená to "Kristus ku mne hovorí". Ďalej povstávajú pri spoločných modlitbách veriacich, pri modlitbe nad obetnými darmi, pri "Verím", pri modlitbe Pána, pri Sanktus a na koniec sv. omše. Zhrnieme si teda naše poznatky o znamení státia. Státie je výrazom :

- 1/ úcty k Pánu Bohu - vstávame pred tým, koho si uctíme
- 2/ prejav modlitby /Mt 11,25; Lk 18,3/ - aj prakresťania pri modlitbe stáli /napr. obraz "Orante" z katakomb/
- 3/ prejav slobody detí Božích. Sv. Otcovia hovoria o svätej slobode pokrstených, ktorých Kristus opätovne vzkriesil z otroctva hriechu a smrti /otrok musel byť pred pánom zhrbený alebo pred ním ležať/
- 4/ prejav radostného očakávania Pána, jeho príchodu a zmŕtvychvstania tak, ako vyvolení v Nebi stojac velebia Boha /Zj 7,9,15,2/. Prakresťania tiež vstávali hlavne na Veľkú Noc a v nedeľu.

Znak kľačania

Čo robí človek keď spyšnie? Vypína sa, zdvíha hlavu i celú postavu. Všetko na ňom hovorí "ja som väčší ako ty, ja som viac ako ty." Ak je niekto pokornejšie myslí, cíti sa malým, skláňa hlavu, jeho postava sa zhrbuje. Ponižuje sa. A to tým hlbšie, čím väčší je ten, kto pred ním stojí, čím menšiu hodnotu má vo vlastných očiach. Kedy to však cítíme zreteľnejšie, jak sme malí, než keď stojíme pred Bohom? Veľký Boh, ktorý bol včera a dnes a rovnako i za sto i tisíc rokov; ktorý naplní izbu i celé mesto, šíry svet i nezmerné hviezdne nebo a všetko pred ním je ako prášok... Aký je veľký... a ja taký malý... nie som pred ním celkom nič. A tak to príde na človeka samo, že nesmie

pred ním stáť pyšne... chcel by sa znížiť, aby tu tak opovážlivo nestál - a hľa, už je polovica tej výšky obetovaná: človek kľací. A ak to nestačí, aj jeho srdce sa ešte skloní. Kľáčiaci potom šepkajú: Ty si veľký Boh, ja nie som nič. Keď kľakáš, nech to nie je chvatný a prázdny úkon. Vdýchni mu dušu! Duša kľáčania však je, aby sa tiež vo vnútri srdca pred Bohom sklánalo v hlbšej úcte a bážni. Keď prichádzaš do kostola, alebo z neho vychádzaš, alebo keď ideš okolo oltára, pokľakni hlboko, zvolna a spolu s tebou celé tvoje srdce a pritom povedz "Môj veľký Bože..." To je potom pokora a je to pravda, a vždy to duši prospieja/R.G./. Kľaknutie sa tiež zdedilo po židovskej tradícii. Je výrazom :

- 1/ pokánia, pokory a ľútosti. Podľa sv. Bazila kľáčiaci ukazujú, že je si vedomý, ako ho hriech zrazil k zemi. Preto i starí kresťania kľáčievali v pôste.
- 2/ výraz individuálnej modlitby. Ježiš sa modlil kľáčiac /Lk 22,41/, sv. Stefan pokľakol akôr ako bol ukamenovaný /Sk 7,60/, sv. Peter pokľakol k modlitbe skôr ako vzkriesil Tabitu /Sk 9,40/. Kresťania tiež padli na kolena k modlitbe, keď sa lúčili s Pavlom /Sk 21,5/.
- 3/ výraz kľanania napr. pred príchodom na sv. omšu, po odchode, kedykoľvek prechádzame pred Sviatosťou Oltárnou, pred prijatím Tela Pánovho, pred premenením, pred zatvoreným svätostánkom /kľakáme na jedno koleno/, pred otvoreným svätostánkom /kľakáme na dve kolena/.
- 4/ vyznanie viery a lásky
"Kto si ty, Pane, nekonečnej dobroty, múdrosti a moci, čo ráčiš navštevovať mňa, úbohého červíka?" /sv. František Assiský/

Znak prostrácie

V dnešnej rímskej liturgii sa prostrácia vykonáva /osoba pokľakne a ľahne si na zem - na Východe sa dotkne hlavou zeme/ len dva razy: na počiatku obradov na Veľký piatok a pri udelení vyšších svätení. Prostráciu poznali aj staroveké národy napr. z Philae, kde je zobrazený ležiaci faraon Ptolemaios pred bohynou Isidou. V stredoveku to bol častejší znak úcty. Stále je hodne rozšírený v musulmanských zemiach. V Biblii sa spomína tiež /Gr 17,3; Mt 17,6; Zj 4,10/. Renesancia prostrácie nastala najmä v Taize. Na zemi je položená ikona s ukrižovaným Spasiteľom. Pristupujú k nej veriaci kresťania. Kľaknú si a dotýkajú sa čelami namaľovaného Krista. Skladajú na jeho ramená svoje problémy, problémy sveta, bolesti vlastné i tých najchudobnejších. Hlava - ľudská múdrosť sa skláňa pred Božou láskou, telo sa dotýka zeme odkiaľ vyšlo: "Pane, prach som a na prach sa obrátim..." Človek sa dotýka zeme, aby sa s týmto symbolickým zjednotením so zemou zúčastnil spolu s nou na oslave a kľananí sa Pánovi vesmíru.

TURZOVKA - slovenský Lurd?

Takýto názov má kniha, ktorá vyšla na Západe. Áno, na našom území sa údajne zjavila Panna Mária. Cirkev nemôže voči tomuto zjaveniu zaujať stanovisko, lebo nie je možné tento prípad kvôli nášmu štátnemu aparátu prešetriť. Napriek tomu uvádzam tu aspon krátke informácie:

Vizionár: Matúš Lašút, nar. 10.4.1916 vo Vysokej, horár, pochádzajúci z chudobnej rodiny, mal priemerné náboženské vzdelanie. Po zverejnení svojho zjavenia bol štátnou mocou prenasledovaný a hospitalizovaný ako "blázon-blúznivec". Dnes žije v Turzovke.

Doba vízií: Panna Mária sa mu údajne zjavila na vrchu "Živčák" na mieste, ktoré ľudia volajú "Pri obraze". Bolo to miesto s obrazom sv. Panny Ustavičnej pomoci. Lašút sa tu zvykol pomodliť a ozdobiť obrázok kvietkami. Panna Mária sa mu zjavila celkom 6krát. Prvý raz v nedeľu 1. júna 1958 na sviatok Najsvätejšej Trojice.

Posolstvo: Je zaujímavé, že Panna Mária nepovedala Lašútovi ani slovo. Ukázala mu mapu sveta a podľa farieb oznamovala svetu posolstvo. Na mape sveta bola čierna tabuľa, ktorá vysvetľovala význam farebných premien na tabuľi. Farby sa 7x zmenili na mape, 5. a 6-tu zmenu mal prezradiť iba sv. Otcovi.

Medzi posolstvami bolo: čiňte pokánie! Modlite sa za knazov! Modlite sa ruženec!. Na tabuľi videl katastrofy, ktoré boli následkami hriechu. Tri hodiny trvali vízie. Záver bol optimistický, ak sa ľudstvo zmení a bude dbať božích prikázaní, dôjde k všeobecnému rozkvetu, súladu a mieru. Lašút povedal, že preto k nám zostúpila bez hriechu počatá Kráľovná, aby nás napomínala, povzbudzovala, varovala a pomohla nám, lebo veľká je moc diabla. Nezrovnateľne väčšia je však moc Nepoškvrneného počatia. Lašút tvrdí, že od dna vízií bol zbavený všetkých chorôb i nezhojiteľného nevyliciteľného kašľa. Osobne pre neho vízia mala veľký význam - stal sa iným človekom, ešte v ten den odprosila všetkých susedov, ktorých niekedy urazil. Pochopil, že čnosti, ktoré mu chýbali /ako katolíkovi/, boli následkom troch chýb, ktoré mu zjavenie objasnilo. Bol upozornený, aby sa

- denne modlil ruženec
- často pristupoval ku sv. sviatostiam
- stal sa priateľom všetkých ľudí.

5. augusta 1958 pracoval Matúš Lašút v lese. Na poludnie sa chystal niečo si zajesť. Dostal chuť na cigaretu. Položil si krabičku na ľavé koleno, sediac na hromade dreva jednu cigaretu vybral a dal do úst. Náhle uvidel pred sebou stôl plný nádherných vecí, rôzne pokrmy a nápoje, cigarety, motocykle, auto, hodinky, zlato - proste všetko, čo je predmetom úsilia mnohých ľudí našej doby. Pri stole stál dobre oblečený muž so zlatými hodinkami na hrudi a ohnivým obličajom. Po krátkom rozhovore povedal Lašútovi, že toto všetko mu dá, ak sa mu pokloní. Lašút zaváhal a vtom dostal silný úder do pleca. V diaľke sa mu v hmle zjavila Lurdská Panna Mária. Videnie "s bohatstvom" našej doby zmizlo. Na veľké podivenie videl všetky cigarety rozdrvené a tú čo mal v ústach, zlomenú. Lašút pochopil, že ho diabol pokúšal a že ak chce ísť za Ježišom, musí mať odstup ode všetkých vecí, lebo nadbytok vedie väčšinou ľudí do záhuby, pretože pritom pomaly, ale iste zabúdajú na Boha. Lašút vraj od tej doby nefajčí. Táto príhoda sa mi zdá skôr legendou ako skutočnosťou, ale myšlienku má veľmi peknú a poučnú. Môj osobný názor na Turzovku nie je jednoznačný, mylí ma trochu, že pán Lašút nazýval svoje zjavenie "Lurdskou" Pannou Máriou. Mária je predsa Mária a je pochybovania hodné tvrdenie, že videl "Lurdsnú P.M.". V tom prípade ho môžu skeptici nazvať prinajlepšom fantasta, alebo že to bola autosugescia. Sám miestny farár sa vyjadril o zjavení s veľkou pochybnosťou. Po zjavení síce nastala v tomto kraji veľká duchovná

obroda, ale objavili sa tu aj fanatické prejavy. V tomto kraji oživa svet povier, mýtov. Sám som sa tu stretol s "prořokynou", ktorá píše prorocké knihy a "počala z Ducha Svätého", kňaz jej zakázal pristupovať ku sviatostiam, lebo vidí vo vatikánskej reforme obradov /oltár obrátený chrbtom k Bohostánku/ - dielo diablove. Veľký klad vidím v Turzovke v tom, že sa tu na výročie zjavenia stretáva veľký počet veriacich, ktorí sa tu spoločne modlia v prírode, čo je spojené s veľkým duchovným zážitkom. Verím, že tam, kde sú dvaja a traja... tam je i Ježiš. Niekoľko zázračných uzdravení, ktoré sú tu naznačené na tabuľkách rozvešaných po stromoch, to len potvrdzuje.

/Panna Mária v Medugorii deťom potvrdila pravosť tohto zjavenia, pozn. autora/.

OD 17.I. DO 25.I.1987 BUDE TÝŽDEŇ MODLITBY ZA ZJEDNOTENIE
KREŠŤANOV

Pri tejto príležitosti by bolo dobré, keby ste vedeli, aké cirkvi a náboženské spoločnosti sa nachádzajú na území našej republiky a v našom meste.

V celej republike :

Rímsko-katolícka cirkev a s ňou zjednotená gréckokatolícka cirkev, ďalej s katolíkmi nezjednotené :

Šľiezská cirkev evanjelická

Českokobratská cirkev evanjelická

Evanjelická cirkev augsburgského vyznania /Luteráni/

Evanjelická cirkev helvétskeho vyznania /Kalvíni/

Cirkev bratská

Jednota českobratská

Bratská jednota baptistov

Zbory veriacich v Krista

Nová apoštolská cirkev /letničiar, turičníci/

Adventisti siedmeho dna

Unitári

Starokatolíci

Cirkev československá husitská

Evanjelická cirkev metodistov

Pravoslávna cirkev

Náboženská spoločnosť židovská

zakázané sekty :

Svedkovia Jehovovi, Spoločnosť Nazarejov, Armáda Spásy, Satanisti, atď.

V našom meste :

Cirkev katolícka, cirkev kalvínov, luteránov, Adventisti, Baptisti.

Klady protestantských reformátorov:

Ján Hus /+1384/ - hlásal tiež zavedenie národného jazyka do liturgie

Matej z Janova /+1394/ - hlásal časté sv. prijímanie laikov

Martin Luther /1483-1546/ - veľkú lásku k slovu Božiemu, nezištnosť, spoločenský vtíp

Ján Kalvín /1509-1564/ - horlil proti nezriadeným zábavám

Pravoslávni - veľká úcta k zmŕtvychvstalému Pánovi, radosť zo zmŕtvychvstania

Letničiar - úcta k Duchu Svätému, dôraz na spoločnú modlitbu

Adventisti - neustála pohotovosť pre prípadný druhý príchod Pána

Bratská cirkev - vytvárajú pekné "rodinné" spoločenstvo v zbere

Učme sa od odlúčených bratov čo je v nich pekné, nebojme sa brať z toho príklad. Nie z vierouky - tá je v nich často chybná, alebo ochudobnená o mnohé články viery, ale z ich životov, ktoré sú niekedy veľmi príkladné.

/V budúcich číslach rozšírenejšie o niektorých cirkvách/.

NOVÝ TOK V PLÁTKU

Keď...

Keď i vo zmätku, čo kôl teba vládne,
máš hlavu pevnú, hoc ťa výsmech tne,
keď veríš sebe, odmietaný chladne,
neobviňujúc duše neprajné,

keď sniť vieš a snom sa nepoddávať,
keď myslieť vieš, však rozumne i žiť,
a skromnosti vieš múdre prednosť dávať,
pred zvodmi slávy, pádu, nou sa kryť,

keď čakať vieš a neochabnúť pritom,
súč klamaný však nezrožnený lžou,
keď nenávisť plá, cudzia tvojim citom,
cnosť, dobro, nie sú ti slov prázdnu hrou,

keď nezúfaš, hoc šliapu pravdu tvoju,
šablíari lstivý v blata nízky prúd,
keď tvoje dielo tratí pevnosť svoju
a v znoji ho zas musíš dvíhať z hrúd,

keď všetkých výhier zisky hojné,
na kocku jedínú vieš postaviť,
strát nestrašia ťa víťaziace tône,
hoc o šťastie zas musíš zápasiť,

keď prinútiť vieš srdce, čuvy, žily,
by museli vo vernej službe stáť,
hoc by im hneď už unikali sily,
kým už len vôľa velie: vytrvať!

keď hrdý si, hoc priateľíš sa s davom
a pespyšnieš, bárs s kráľmi obcuješ,
keď snehu drsnosť znesieš rovným právom
a všetkým patriac sebe patriš tiež,

keď využiť vieš zmysel každej chvíle
sťa závodník, tak svet ti patrí už
so všetkým, čo je na nom cenné, milé,
však viacej ver syn môj, že si muž!

Prel.: V.Roy

Rudyard

NOVOROČNÝ RECEPT

Kuchynská špecialita redakčnej rady Plátku

Vezmeme 12 mesiacov, poriadne ich očistíme od všetkej škodoradostnosti, chamtivosti, punitčkársťva a strachu. Každý mesiac sa potom rozkrája podľa potreby na 28, 30 alebo 31 dielov, takže zásoby stacia na celý rok. Každý deň sa potom upravuje takto: vezme sa jeden diel práce, dva diely dobrej nálady a humoru, pridajú sa tri lyžice vrchotavého optimizmu, poriadna porcia dôvery v Boha, čajová lyžička znášateľnosti, zrnko trpezlivosti a štipka taktu. Celé sa zaleje láskou. Takto zhotovené sa ozdobí kytičkou pozornosti a servíruje sa malým úsmevom, slovom a voniacim priateľstvom.

ZO ZAHRANIČNEJ TLAČE, NÁVRHY NA NOVOROČNÉ PREDSAVZATIA

Max Hubert : Dobré skutky, ktoré nás nič nestoja

Povedať dobré slovo
 Povzbudiť chorého
 Trochu pomôcť
 Pochváliť jedlo
 Zatelefonovať niekomu, aby sme ho potešili
 Nezabudnúť na niečie narodeniny
 Opatrne zavrieť dvere
 Radovať sa z maličkostí
 Byť za všetko vďačný
 O niečo proste poprosiť
 Vymysliť pre niekoho malý darček
 Dať niekomu dobrú radu
 Prečítať si niečo, čo núti k zamysleniu
 Napísať dopis druhému pre radosť
 Nemyslieť už na to, že som sa pichol /ihlou/
 Nepripomínať znovu vinu, ktorá je odpustená
 Nestažovať si na nedorozumenie
 Nebrať svoje smútky vážne
 Nepovažovať krivé slovo za urážku
 Uznať za dobré to, čo urobil druhý
 Byť solidárny k tým, čo boli pokorení
 Zartovať s deťmi
 Mať účasť s tým, kto je smutný
 Trpezlivo hovoriť s netrpezlivými
 Súcíť s tým, ktorý v skrytosti trpí
 Priznať vlastnú chybu a slabosť
 Čestne priznať spáchané bezprávie
 Tešiť sa na zajtrajšok
 Pre všetko si urobiť nutný čas
 Vo všetkom preukazovať lásku

tomu všetkému nás nauč, matka naša, Panna Mária. Amen.

M Y V Á M

Plátok rozšírený o ženský rozum

Od februára 1987 sa v Plátku objavia aj príspevky novej dievčenskej časti redakčnej rady. Srdečne ich medzi sebou vítame a tešíme sa na spoluprácu s nimi.

V ý z v a

Staň sa členom novej spoločnosti RÝCHLA KREŠŤANSKÁ POMOC !
 K tomu netreba žiadne pravidlá, ani zápis, len jedna, jediná povinnosť:
 KED ZACUJES ZAHŮKAT SANITKU RÝCHLEJ POMOCI, IHNEĎ SA POMODLI JEDEN
 ZDRAVAS... /preruš okamžite každú činnosť na tých pár sekúnd/, prípadne
 vyzvi aj svojich spoločníkov, ktorí sú s tebou, aby sa aj oni pomodlili
 ten Zdravas.../ ak sú tí ochotní/. Tvoja pomoc pre dušu k postihnutému
 príde skôr ako lekárska. Kým ty môžeš zachrániť dušu pre večnosť, lekár
 niekedy už len môže konštatovať smrť.
 NEVAHAJ, získavaj aj ďalších, i deti, príbuzných, priateľov...!

Bude anketa

Medzi nami - členmi Ruže sa v mesiaci januári uskutoční anketa na tému "Tvoje Vianoce a Silvester a Ideálne dievča". Do tejto ankety sa zapoja všetci bez ohľadu na vek a stav.

Apoštolát modlitby sa nám žiaľ, nepodarilo zohnať a tak sa všetci členovia pozrú nan v kostole.

MLADOSŤ JE OSOBITNÉ BOHATSTVO /pokračovanie/

Začneme tým, čo je na konci evanjeliového textu : ...mladík odišiel zarmútený, lebo mal mnoho majetku... Táto veta sa bezpochyby vzťahuje na hmotný majetok, ktorý ten mladík vlastnil, alebo mal zdediť. Takáto situácia sa azda týka iba niektorých z vás, no nie je typická. Preto evanjelistove slová pozývajú postaviť problém ináč. Ide o to, že mladosť sama v sebe /nezávisle od akéhokoľvek hmotného majetku/ je celkom zvláštnym bohatstvom človeka, či už dievčaťa, alebo mladíka, a mladí ju zvyčajne prežívajú ako osobitné bohatstvo. Zvyčajne, ale nie vždy, ani nie spravidla, lebo sú na svete aj ľudia, ktorí z rozličných dôvodov nezakusujú mladosť ako bohatstvo. O tom bude treba hovoriť osobitne.

Predsa sú však dôvody a to aj objektívnej povahy, aby sme mysleli na mladosť ako na celkom zvláštne bohatstvo, ktoré človek skusuje práve v tomto období svojho života. Toto obdobie sa bezpochyby líši od obdobia detstva /z ktorého sa práve vyrastá/ a líši sa aj od obdobia plnej dospelosti. Obdobie mladosti je čas, keď sa zvlášť intenzívne odhaľuje ľudské "ja" a s ním spojené vlastnosti a schopnosti. Pred vnútorným zrahom rozvíjajúcej sa osobnosti mladíka, alebo devy, sa stupen za stupnom a krok za krokom odhaľuje zvláštna a v istom zmysle jediná a neopakovateľná možnosť konkrétneho ľudského bytia, do ktorého je akoby vpísaný celý projekt budúceho života. Život sa predstavuje akoby uskutočňovanie tohto projektu, ako "sebarealizovanie".

Táto otázka by si prirodzene zasluhovala vysvetlenie z mnohých hľadísk. Keď ju však chceme vystihnúť stručne, vtedy sa zjavuje práve profil a forma tohto bohatstva, ktorým je mladosť. Toto bohatstvo spočíva v tom, že sa objavujú a zároveň plánujú, volia, predvídajú a vykonávajú prvé vlastné rozhodnutia, ktoré sú dôležité pre budúcnosť v úzko osobnej dimenzii ľudskej existencie. Takéto rozhodovania majú zároveň aj nemalý spoločenský význam. Mladík v evanjeliu sa nachádza práve v tomto období života, ako to vyplýva aj z otázok, ktoré kladie v rozhovore s Ježišom. Preto aj záverečné slová "o majetku", t. j. o bohatstve možno chápať práve v takomto zmysle, ktorým je mladosť sama.

Musíme sa však pýtať: toto bohatstvo, ktorým je mladosť, má azda vzdialiť človeka od Krista? To evanjelista istotne nehovorí. Rozbor textu dovoľuje skôr vyvodiť iný záver. Na rozhodnutie odísť od Krista vplývalo koniec-koncov len vonkajšie bohatstvo, teda to, čo mladík mal "majetok", nie to čím bol. To, čím bol ako mladý človek, t. j. vnútorné bohatstvo, ktoré v sebe skrýva ľudská mladosť, ho priviedlo k Ježišovi a nútilo ho položiť spomínané otázky, v ktorých ide veľmi jasne o program celého života. Co mám robiť? Co mám robiť, aby som dosiahol veľký život? Co mám robiť, aby môj život mal plnú hodnotu a plný zmysel?

Mladosť každého z nás, drahí priatelia, je bohatstvo, ktoré sa prejavuje práve v týchto otázkach. Človek si ich kladí v priebehu celého života, ale v mladosti sa natískajú zvlášť intenzívnym, priam naliehavým spôsobom. A dobre, že je to tak. Ved práve tieto otázky svedčia o dynamike rozvoja ľudskej osobnosti, ktorá je charakteristická pre váš vek. Tieto otázky si niekedy kladiete netrpezlivo, no súčasne chápete, že odpoveď na ne nemôže byť ani prenáhlená, ani povrchná. Musí mať svoju osobitnú špecifickú váhu. Ide o odpoveď, ktorá sa týka celého života a zahrnuje celú ľudskú existenciu. Tieto základné otázky si osobitným spôsobom kladú tí vaši rovesníci, ktorých život je od mladosti poznačený utrpením; nejakou telesnou chybou, nedostatočným vývojom, nejakou poruchou, alebo obmedzením, prípadne ťažkou rodinnou, alebo spoločenskou situáciou. Ak sa aj napriek tomu ich vedomie vyvíja normálne, otázka o zmysle a hodnote života sa pre nich stáva tým zásadnejšou a zároveň mimoriadne dramatickou, pretože je od začiatku poznačená životným utrpením. A ako veľa je takýchto mladých ľudí v obrovskom počte mladých na celom svete, v rozličných národoch a spoločenstvách i v jednotlivých rodinách! Koľkí z nich sú už od mladosti nútení žiť v nejakom ústave, alebo nemocnici, odsúdení k istej pasivite, ktorá v nich môže vzbudiť pocit, že sú pre ľudstvo neužitoční.

Či možno povedať, že aj ich mladosť je vnútorným bohatstvom? Koho sa máme na to pýtať? Komu oni sami majú položiť túto zásadnú otázku? Zdá sa, že Kristus je tu jediný kompetentný partner pri rozhovore, partner, ktorého nikto iný nemôže plne nahradiť.
/pokračovanie na budúce/.